

**Tygodnik parafii
pw. Przemienienia Pańskiego
w Polanie**

W tym numerze:

U źródeł Sanu 2

Historia likwidacji szkoły 2-3

Wśród Nas

Rok XXIV 2016, nr 29 (869) 2 października 2016 r.

Ziarnko wiary

Nawet najmniejsze ziarenko wiary daje uczestnictwo w twórczej mocy Boga, dla którego nie ma rzeczy niemożliwych. Potrzeba wielkiej pokory, aby uznać, że sami z siebie nic wielkiego uczynić nie możemy. Dlatego postawa ucznia Jezusa musi być postawą ewangelicznego sługi, który jest pracowity i wierny. On przecież orze pole, pasie stado, usługuje przy stole, a więc we dnie i w nocy pracuje w domu, zagrodzie i na polu. Jest to wzorowy przykład całkowitego zaangażowania się oraz posłusznego i ufego przyjęcia woli Bożej. Taka właśnie ma być nasza wiara. Bóg wówczas przeobrazi nasze czyny w taki sposób, że z małego ziarnka staną się one czymś niesłychanie wielkim, znacznie większym niż przesadzenie drzewa w morze.

Chryste, wszystko pochodzi od Ciebie, zaradź mojej biedzie i słabości. Przychodzę do Ciebie z wiarą małą jak ziarenko, wiedząc, że dasz taki wzrost, którego nie mogę sobie wyobrazić.

„Nie samym chlebem żyje człowiek ...”

*„Nie wystarczy zdobywać mądrości,
trzeba jeszcze z nich korzystać.”*

Cyceron

Wycieczka do źródeł Sanu

*Na granicy
polsko-ukraińskiej
przy źródłach Sanu*

14.09. uczniowie klasy II Gimnazjum uczestniczyli w zajęciach terenowych w dolinie Górnego Sanu. Trasa zajęć przebiegała w miejscach dawnej wsi Sianki, która po stronie ukraińskiej istnieje do dziś a po polskiej są jedynie ślady, coraz bardziej zacieraane przez przyrodę. A tymi śladami to: fundamenty dawnego dworu państwa Stroińskich, ich grób na terenie przycerkiewnego cmentarza, doły po studniach.

Bieszczadzki Park Na-

rodowy dba o zachowanie tych miejsc. Z tablic informacyjnych, pełnych starych zdjęć, dowiadujemy się jak wyglądały te okolice przed II wojną światową. Na fotografiach utrwalono dwór właścicieli ziemskich – państwa Stroińskich, pensjonaty, schroniska górskie, zabudowę wiejską. Przed ok. 80 laty tak wyglądał tu świat.

Po dłuższym przystanku przy cerkwiku, uczniowie dotarli do źródeł Sanu, na samej granicy polsko-ukraińskiej. Nie-

daleko źródeł największej naszej rzeki bieszczadzkiej, w paśmie granicznym wznosi się szczyt Opołonek, najdalej wysunięty punkt na południe naszego kraju. W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się jeszcze przy torfowisku wysokim – „Tarnawa” a następnie powróciliśmy do Polany.

Dziękujemy bardzo ks. Proboszczowi za umożliwienie przejazdu na zajęcia naszym uczniom.

H. Myślińska

Historia likwidacji gminnej Szkoły Podstawowej w Polanie

(fragment pracy magisterskiej: *Monografia Zespołu Szkół Salezjańskich im. księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Polanie*. B. Michno. Rzeszów 2016).

Niepokoje związane z dalszym istnieniem Szkoły pojawiły się wraz z rozwiązywaniem szkół w miejscowościach należących do gminy Czarna i ogólnie znanymi problemami, związanymi z niskim budżetem gminy oraz niżem demograficznym. Dodatkowo, zgodnie z założeniami reformy ustrojowej z 1999 roku, samorząd terytorialny zobowiązany był do stworzenia nowego budynku na potrzeby gimnazjum obwodowego w Czarnej, co znacznie obciążało budżet

gminy. Problemy te poruszane na zebraniach wiejskich, spotkaniach z rodzicami, na posiedzeniach Rady Pedagogicznej, były bodźcem do poszukiwania rozwiązań, dążących do utrzymania szkoły. Na terenie Bieszczadów nie było zbyt wielu znaczących inwestycji przemysłowych, stąd trudno było też znaleźć sponsorów, którzy zechcieliby wspomóc działalność Szkoły w ramach stowarzyszenia oświatowego. Wszelkie wysiłki skierowane na pozyskiwanie środków tylko w znikomej części zaspokajały bieżące wydatki, związane z drobnymi naprawami. Były to najczęściej finanse pochodzące z Komitetu Rodzicielskiego. Pierwsze sygnały o zamiarze likwidacji szkoły,

zgłaszane na sesjach zarządu gminy i przekazywane przez radnych, reprezentujących Polanę, wywołały żywą reakcję społeczności. Część rodziców posiadała dzieci w wieku gimnazjalnym, które po ukończeniu Szkoły musiały dojeżdżać do obwodowego Gimnazjum w Czarnej. Doświadczali więc niewygód, a także pewnych niebezpieczeństw związanych z dojazdem. Gminy nie stać było na zakup gimbusa i młodzież dojeżdżała kursowym autobusem PKS. Rodzice nie wyobrażali sobie narażania małych dzieci na niewygody dojazdów do szkoły gminnej, odległej o 10 kilometrów, zwłaszcza w okresie zimowym. Władze gminy życzliwie odnosiły się do propozy-

cji, przedstawianych przez dyrektora Andrzeja Majewskiego, nauczycieli i rodziców, by zachować Szkołę i oddać jej prowadzenie wybranemu podmiotowi oświatowemu. Podjęto próbę przekazania szkoły Fundacji im. Jana Amosa Komieńskiego, która już prowadziła szkołę na terenie Bieszczadów. Brano też pod uwagę możliwość poprowadzenia Szkoły przez stowarzyszenie, które mogłoby zostać utworzone przez mieszkańców Polany. W sytuacji realnego zagrożenia likwidacji Szkoły, dyrektor, Rada Pedagogiczna, Przewodnicząca Rady Rodziców, proboszcz parafii w Polanie i zarząd Stowarzyszenia „Nasze Gniazdo”, dnia 26 maja 2004 roku wystosowali pismo do Przewodniczącego Rady Gminy w Czarnej celem uzyskania informacji, dotyczących dalszych losów Szkoły w Polanie. Dyrektor wraz z Radą Pedagogiczną składali ze swej strony różne propozycje w celu obniżenia kosztów utrzymania szkoły. Jedną z nich była deklaracja Rady Pedagogicznej o możliwości wykonywania pięciu godzin dydaktycznych tygodniowo bez wynagrodzenia. Przeprowadzono też analizę wydatków Szkoły proponując oszczędności, uzyskane na nośnikach energii. Ciekawą inicjatywą była propozycja zamieszkania na terenie szkoły rodziny przebywającej w Domu Opieki Społecznej i przekazania przez gminę środków finansowych na rzecz utrzymania tej rodziny na potrzeby Szkoły.

W dniu 29 grudnia 2004 roku Rada Gminy w Czarnej zajęła się tematyką likwidacji Szkoły w Polanie. Andrzej Majewski jako dyrektor otrzymał zapro-

szenie na posiedzenie Rady Gminy. W tym samym czasie Przewodniczący Rady Gminy objął szerszymi konsultacjami mieszkańców Polany w sprawie likwidacji Szkoły. Podjęto wówczas uchwałę o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Polanie. Dyrektor Szkoły zwołał zebranie wszystkich osób zainteresowanych dalszym funkcjonowaniem Szkoły na dzień 28 grudnia 2004 roku.

W tej sytuacji Dyrektor Szkoły i Rada Rodziców zwrócili się do Społeczno-Oświatowego Stowarzyszenia Pomocy Pokrzywdzonym i Niepełnosprawnym „Eduikator” w Łomży, (którego program adresowany jest głównie do społeczności wiejskich i dotyczy m.in. problemu likwidowania małych szkół przez samorządy), z prośbą o wsparcie działań w celu uratowania Szkoły. Po zapoznaniu się z sytuacją przedstawioną w piśmie, Barbara Kuczałek – Prezes zarządu „Eduikatora” potwierdziła gotowość Stowarzyszenia do udzielenia pomocy merytorycznej i organizacyjnej w przejęciu i prowadzeniu Szkoły w Polanie. Równocześnie Przewodniczący Komisji Oświatowej Rady Gminy Czarna, Stanisław Myśliński, będący radnym reprezentującym Polanę, wystosował zaproszenie do Kuratora Oświaty w Rzeszowie Stanisława Rusznicy z prośbą o wzięcie udziału w posiedzeniu tejże komisji, opiniującej zamiar likwidacji szkoły. Ze swojej strony także rodzice uczniów podjęli korespondencję w sprawie ratowania szkoły, pisząc m.in. do Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu w Warszawie. Dyrektor Andrzej Majewski z kolei w piśmie do Wizytatora Kura-

torium Oświaty w Rzeszowie Jolanty Słabiej, podkreślał trudny dojazd z Polany do gminy Czarna oraz niebezpieczeństwo wypadków na serpentynach, zwłaszcza w okresie zimowym. Posłużył się w tym celu formalną charakterystyką, sporządzoną przez Komendę Powiatową policji w Ustrzykach Dolnych.

Czynności związane z likwidacją Szkoły ze strony samorządu trwały nadal i 24 lutego 2005 roku została podjęta uchwała o jej likwidacji z dniem 31 sierpnia 2005 roku. Uchwałę tę poprzedziło „Porozumienie zawarte w dniu 23 lutego 2005 r. pomiędzy Radą Pedagogiczną Szkoły Podstawowej im. Ks. Kardynała S. Wyszyńskiego w Polanie, reprezentowaną przez Dyrektora szkoły Andrzeja Majewskiego, a Gminą Czarna, reprezentowaną przez Wójta Gminy Władysława Podrazę i Zastępcę Wójta Małgorzatę Bartnik, w sprawie likwidacji szkoły w Polanie w celu przejęcia jej i prowadzenia przez stowarzyszenie oraz warunków jej przekazania”. Porozumienie to dotyczyło zapewnienia zatrudnienia trzem nauczycielom w szkołach w Czarnej, nieodpłatnego przekazania stowarzyszeniu budynku Szkoły wraz z terenem, bez żadnych obciążeń, nieodpłatnego prowadzenia spraw administracyjno-księgowych, służenia pomocą w remontach i naprawach, przekazywania subwencji na klasę zerową, wybudowania budynku na opał, zabezpieczenia opału przez okres pięciu lat i pełnego utrzymania Szkoły do 31 grudnia 2005 roku, w tym zatrudnionych nauczycieli na dotychczasowych zasadach.

Cdn.

**XXVII NIEDZIELA
ZWYKŁA
Rok C**

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. W każdej chwili życia jesteśmy zaproszeni, by pogłębiać naszą wiarę, nasze zaufanie wobec Boga. Dlatego tak jak Apostołowie z dzisiejszej Ewangelii wołamy: „*Panie, przymnóż nam wiary!*”. To wołanie powtórzmy dzisiaj podczas nabożeństwa różańcowego, kiedy będziemy modlić się o silną, głęboką wiarę dla wszystkich parafian.
2. Rozpoczęliśmy październik – miesiąc modlitwy różańcowej, o której Święty Jan Paweł II mówił, że zajmowała ona ważne miejsce w jego życiu duchowym, towarzyszyła mu w chwilach radości i doświadczenia. Papież Franciszek podkreśla, że otwiera ona nas na Pana Boga, pomaga przezwyciężyć egoizm i wnosi pokój w serca, w rodziny, w społeczeństwo i w świat, że to modlitwa, która wspiera nas w zmaganiach ze złem. Zachęceni tymi świadectwami weźmy do rąk różaniec i módlmy się, powierzając Panu Bogu naszą codzienność oraz rozważajmy tajemnice z życia Chrystusa i Jego Matki. Zapraszamy na wspólne różańcowe nabożeństwa po Mszy św.
3. W tym tygodniu przypadają pierwszy czwartek i pierwszy piątek miesiąca. W czwartek szczególną intencją wspólnej modlitwy różańcowej będzie prośba o nowe i święte powołania zakonne i kapłańskie, w piątek zaś wynagrodzenie zniwag, jakie Serce Jezusowe doświadcza przez oziębłość ludzkich serc. Piątkowy różaniec zakończymy litaniami do Najświętszego Serca Pana Jezusa i aktem oddania rodzaju ludzkiego. Spowiedź pierwszopiątkowa przed Mszą św.
4. W piątek także przypada wspomnienie NMP Różańcowej, ustanowione na pamiątkę wyproszonego przez modlitwę różańcową zwycięstwa floty chrześcijańskiej pod Lepanto w 1571 roku. Uświadamia to nam po raz kolejny wielką moc tej modlitwy, zatem nie zaniedbujmy jej.
5. W przyszłą niedzielę już po raz 16. będziemy w całym kraju obchodzić Dzień Papieski. To wspaniała okazja, aby zagłębić się w nauczanie naszego wielkiego Rodaka – Świętego Jana Pawła II. Rozważania różańcowe podczas nabożeństwa w tym dniu pragniemy osnuć wokół nauczania papieża Polaka. Chcemy również złożyć swoją „cegiełkę” w budowę żywego pomnika Jana Pawła II, materialnie wspierając zdolną, lecz ubogą młodzież pochodzącą ze wsi i małych miasteczek. Młodzi przedstawiciele naszej parafii będą stać przy drzwiach kościoła ze specjalnymi skarbonkami. „Bóg zapłać” za składane ofiary.
6. Dzisiejsza taca przeznaczona jest na Seminarium Duchowne w Przemyślu i Krakowie.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

4 X – św. Franciszek z Asyżu, który po burzliwej młodości nawrócił się i wyrzekłszy się wszelkich dóbr, postanowił naśladować Chrystusa w całkowitym ubóstwie; radykalizm jego życia do dziś znajduje wielu naśladowców;

5 X – św. Faustyna Kowalska, apostołka, sekretarka Bożego Miłosierdzia.; jej Dzienniczek jest zaliczany do najwybitniejszych dzieł mistycznych.

W tym tygodniu imieniny obchodzą:

*Teresa Zatwarnicka, Franciszka Konopka, Franciszek Krakowski
Artur Bereżański, Artur Krakowski, Artur Maj.*

Solenizantom składamy serdeczne życzenia
i zapraszamy do uczestnictwa we Mszy św. w piątek o godz. 18⁰⁰.

Wśród Nas

**Tygodnik parafii
pw. Przemienienia
Pańskiego
w Polanie**

38 - 709 Polana 26A

polana@sdb.krakow.pl

www.polana.9com.pl

Zespół redakcyjny:
ks. Stanisław Gołyźniak,
Karolina i Witold
Smoleńscy.
Skład i oprawa graficzna:
Bernadetta Szkarłat.